

ски момци били повикани на оръжие; обрѣжили и нѣколко тисесшти робе.

Когато на друга та пролѣтъ се подкачили военни ти дѣйствия, Картагеняне ти вече зели да несполучоватъ. Въ Картагенъ Анибалъ ималъ голѣми завистници, които не му праштали на врѣме потрѣбна та помощъ и пари, та сподука та на война та малко по малко прѣминала на страна та на неуморими ти Римляне. Консулъ Марцелъ отишълъ въ Сицилия, и слѣдъ упорита обетъна призелъ градъ Сиракуза, който билъ заедно съ Картагеняне ти. Тоя богатъ градъ билъ обранъ и опустошенъ. Тамъ въ бойтъ на загинали ти жителе се намиралъ и прочутии математикъ Архимедъ, който съ измислено то отъ него сѣчиво много врѣме задавалъ страхъ на римска та войска, што обетъпела.

Другий римский войвода, младий и даровитий Сципионъ, отнелъ отъ Картагеняне ти Испания, а послѣ прѣминалъ въ Африка, дѣто се съединилъ съ нумидийский царь Масиниса. (Нумидия — сегашний Алжиръ). Тогава Картагенско то народоправление, за да отбрани столицина та си повикало отъ Италия Анибала. Нъ той вече немогълъ да избави отечество то. При градецъ Зама той билъ разбитъ отъ Сципиона (комуто дали прѣкоръ »Африканский«). Тогава Картагеняне ти се принудили да свѣржатъ миръ на най-тежки уврѣзи; тии оставили да изгореть тако-речи всичка та имъ флота, дали много пари за военни ти разноски и се обвѣрзали да не воюватъ съ никого безъ воля та на Римляне ти.

Нъ Анибалъ не губилъ надежда да си отвърне на завистливи ти Римляне и да помогне на отечество то си. Той отишълъ въ Азия, и повдигналъ възъ Римъ сирийский царь Антиоха Великий; нъ Антиохъ билъ надвигъ, и изгубилъ една частъ отъ владовишта та си. Слѣдъ това Анибалъ отишълъ при одного владалца въ Мала-Азия; тамъ